

ogsaa paa vore Ryster, tror jeg ikke er rigtig. Det er muligt og høist sandsynligt, at der er Anledning til at tage disse Ting under en nærmere og mere vidtgaaende Overveielse og Undersøgelse, inden denne Lov endelig kan komme ud. Det vil naturligvis ogsaa ske, men jeg vil meget fraraade ved Afstemningen her i Dag at give tilkjende, at man opgiver al Færdning af Hummer, og dermed maa jeg anse det for ensbetydende, naar man sætter Færdningstiden til 14 Dage efter den Tid, om hvilken det naturvidenskabelige Medlem bestemt for mig har erklæret, at Færdning efter dette Tidspunkt ikke har det Allermindste at betyde. At der ikke efter nærmere Overveielse paa Grund af den særdeles Vægt, som baade Udvalget og mange Mennesker, der rigtignok væsentlig ere Fiskere, og som saadanne have særlig Interesse i at undgaa Færdningstider, lægge derpaa, kunde være Anledning til at tage forandret Bestemmelse her, tør jeg ikke sige, men at vedtage et Forslag, der efter min Opfattelse er og maa være ensbetydende med at ophæve al Færdning, kan jeg ikke tiltræde, det maa jeg fraraade.

Spvad Plumpstangen angaar, som den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (C. A. Hansen) nævne som et mindre skadeligt og temmelig uskyldigt Redskab, skal jeg sige, at foruden den Omstændighed, at Plumpstangen i og for sig er et større Redskab end Vælestangen, bliver Fiskeriet med den i Almindelighed drevet i Selvfisk. Der er flere, der udøve det med Vaade; derved bliver altsaa et større Terrain paa engang omhyggelig efterøjet og opstødt. Foruden at dette Redskab maatte er noget farligere og skadeligere end Vælestangen, er det i høj Grad affyldigt derved, at det er et raat og barbarisk Instrument. Den Mand, der har fat paa Vælestangen og anvender den til Fiskeri, faar ved Døvelse en Forneemelse af, naar han har Aal eller Fisk paa Stangen. Men de, der bruge Plumpstangen, have den op og støde den ned igjen og gjøre det mange Gange i Træk uden at tage den op; naar de saa endelig gjøre dette, finde de ofte Fisk gjennemboede paa en ubarmhertig Maade til ingen Nytte. Hvis de havde taget Stangen op tidligere, vilde de have kunnet besidde de stakkels Dyr for mange Lidelser, som vi ikke have Lov til at paasføre Dyrene, naar der ikke er nogen særlig Grund dertil. Naar en Aal kommer paa Plumpstangen, og denne hæves op og ned, saa snor og vrider den sig, og Resultatet er, naar Stangen tages op, at Dyret er gjennemboet paa mange Steder og ynkeligt indfiltreret. Jeg finder, at det er en barbarisk Fremgangsmaade, det er min væsentlige Indvending mod dette Redskab, og et saadant Hensyn har ogsaa haft sin berettigede Indflydelse paa Kommissionens Forslag i saa Henseende. — Den forandrede Færdningstid, som det ærede Medlem har foreslaaet fra April til Mai, finder jeg heller ikke er tilraadelig. At

tage Fisken paa en Tid, da det er erkjendt, at den er mindre god, naar den snart efter vil blive til god Føde, anser jeg for at være en uøkonomisk Benyttelse af, hvad Havet tilbyder os. Det er Hensynet dertil, der har gjort, at Kommissionen har ansat Færdningstiden, som den har, og jeg tør ikke af den Grund, at det kan være bekjendt og give ringe Indtægt for Fiskere at kunne fiske den mindre gode Fisk i den Tid, hvor det ellers ikke er hensigtsmæssigt at fiske den, indlade mig paa at fravige det, som Kommissionen i saa Henseende har tilraadet at fastholde. — Med Hensyn til Værdningsforslaget under Nr. 5 hænger det sammen med Forslaget under Nr. 2, og de samme Indvendinger, som jeg har gjort mod Forandringen af Færdningstiden ved sidstnævnte Forslag, gjælde ogsaa lige over for dette Forslag. — Værdningsforslagene under Nr. 6 og 7 ere af Udvalget stilledes af særligt Hensyn til Udtalelser, som ere komne fra Ministeren ved Sagens forrige Behandling, og jeg kan naturligvis ikke Andet end udtale min Paaskjønnelse af, at Udvalget har taget Hensyn til, hvad jeg den Gang bemærkede. — Værdningsforslag Nr. 8, som blev bebudet af mig ved forrige Behandling, gaar ud paa, saa vidt muligt og jeg tør sige i alt Væsentligt, at optage de Bestemmelser, som indeholdes i danske Lov angaaende Berettigelsen til Fiskeri i første Bunde, hvor Retten dertil er delt mellem flere. Det har ikke været os muligt at finde nogen for alle mædende Tilfælde passende og fyldestgjørende Definition paa, hvad denne Ret egentlig er, eller hvorved den begrænses. Vi have efter forgjæves Forsøg i den Retning maattet indskrænke os til at optage de gamle Bestemmelser, trøstende os med, at, hvad der har været tilstrækkeligt til Dato, ved Hjælp af den tidligere Praxis, ogsaa vil være fyldestgjørende for Fremtiden, og vi have foretrukket dette Forslag for at opstille Regler, som maatte i enkelte Tilfælde være mere tydelige og fyldestgjørende, men dog paa mange Steder ville efterlade Uklarheder, som man vil have overordentlig Vanskelighed ved at kunne komme fra. Jeg skal saaledes anbefale dette Værdningsforslag. — Udvalgets Forslag Nr. 9 til § 45 tiltræder jeg. — Med Hensyn til det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet efter Anmodning af den 2den Landsthingsmand for 11te Kreds (Klar), kan jeg kun gjentage, hvad jeg i Anledning af det ærede Medlems tidligere Bemærkninger har yttret, at man maa betragte Anbringelsen af disse faste Redskaber i Værne, som absolut forhindre Fiskenes Bevægelse fra et Sted til et andet, som i den Grad skadelig for Fiskeriet alene derved, at den efter de Flestes Mening maa lede til en Udtømmelse af Fiskeriet paa det Sted, da Fiskene ikke kunne bevæge sig hen til de Steder, hvor de ville lægge deres Rogn, at man har fundet det betænkeligt ved Lov at indrømme dem Adgang til at oprette faste Fiskestader, der iøvrigt maatte være tilstede paa ikke saa Steder,